

Všade žijú ľudia

Putovanie obyčajného páru
na neobyčajnej ceste
okolo sveta

JAKUB ABSOLON

Všade žijú Ľudia

Putovanie obyčajného páru na neobyčajnej ceste okolo sveta

Štyridsať dní, desať zastávok, pätnásť letov, desiatky príbehov. To všetko vás čaká, ak sa vydáte na cestu s Jakubom a Katkou, manželským párom, ktorý sa rozhodol spoznávať svet a ľudí. Táto kniha nie je dovolenkovým denníkom ani zoznamom navštívených miest. Sú to poviedky, ktoré sa vinú krajinami, kultúrami a situáciami, v ktorých sa odráža radosť z objavovania, humor, nečakané problémy až po momenty, ktoré človeka prinútia zastaviť sa a pozrieť sa na svet inými očami. Tak ako samotná cesta, aj príbehy z nej ponúkajú zmes emócií, od vzrušenia a smiechu, cez napätie, ale aj sklamanie z drobných nezdarov. Nechajte sa inšpirovať ich cestou a možno sa aj vy rozhodnete vystúpiť zo svojej komfortnej zóny.

O autorovi

Jakub Absolon je podnikateľ v oblasti prekladov, vysokoškolský pedagóg, fotograf a cestovateľ. Vo svojej práci prepája jazyk, technológie a kultúru. Na cestách, pri fotografovaní aj písaní ho zaujímajú vzdialené aj blízke svety, príroda a predovšetkým ľudia.

Masajský trh

Z hotela sme sa vybrali na **masajský trh**, ktorý leží po ceste do Národného múzea – našej finálnej destinácie, ak mám použiť letiskovú hantírku, ktorá sa na mňa po trinástich letoch nenápadne nalepila. Recepčný nám však poradil, že pri budove **Najvyššieho súdu** býva cez víkend lepší masajský trh, a tak sme sa vybrali opačným smerom.

Naše biele pokožky svietili na ulici bez turistov ako majáky v tme, a preto sa na nás ešte pred vstupnou bránou tržnice vrhol predvoj masajských obchodníkov.

„Ahoj, brat môj! Ako sa máš? Odkiaľ si?“ Týmito slovami sa vždy začína úvodná fáza lovu na turistov. „Slovakia. Hm, to je vedľa Ruska, že?“ „Zatiaľ ešte stále vedľa Ukrajiny,“ odpovedám. „Aha... Ukrajina má problém s Ruskom.“ Zdá sa, že predavači majú celkom slušný prehľad o geopolitike.

Vchádzame na tržnicu, kde vládne absolútny poriadok. Ponúkané predmety – obrazy, vyrezávané figúrky, prívesky, amulety, zbrane, šperky a iné suveníry – sú skutočne nádherné. Prichádzajú ďalší predavači, ktorí už od „zvedov“ vedia, že sme „lovná zver“ zo Slovenska, a chcú sa tiež blysnúť znalosťami. Jeden na mňa s úsmevom kričí, či poznám Ivanoviča (má na mysli srbského futbalistu). „Jasné,“

odpovedám s úsmevom, bez snahy o ďalšie dovzdelávanie v odbore športových osobností juhovýchodnej Európy.

Vzápätí sa na nás vrhajú ďalší predavači – muži aj ženy. Objavujú sa dvaja „alfa“ obchodníci: jeden sa sústreďí na Katku, druhý mi začne ukazovať zbrane. Nenápadne nás rozdelia, presne ako keď levy oddeľujú choré byvoly od stáda. Keď môj „lev“ zistí, že Katka už podľahla a kúpila pár kľúčeniek, upozorní ma, aby sme sa „náhodou nestratili“, a vraciame sa späť k nej. Ostatní predajcovia sa stiahnu, aby nerušili víťaznú dvojicu levov pri love.

Zoči-voči „levovi“ na masajskom trhu v Nairobi

Predavač, od ktorého Katka kúpila predražené kľúčenky, nám začne ukazovať trh. Nechá sa fotiť, filmovať a vysvetľuje pôvod aj funkciu jednotlivých predmetov. Obe strany sú spokojné – lev predal a my získavame informácie a povolenie fotografovať. Prichádzame k malým maskám, z ktorých každá predstavuje jeden zo 42 kmeňov žijúcich v Keni. Domorodci ich vraj museli nosiť pri cestách krajinou, aby bolo jasné, z ktorého kmeňa pochádzajú. Akési pasy tej doby. Vraj ide o zaručene pravé historické artefakty. Uznalivo prikyvujeme. O pravosti svedčí aj lesknúci sa nerezový háčik, aký zrejme používali britskí kolonizátori.

S Katkou sa dohodneme, že si do nášho altánku jednu masku kúpime ako spomienku na masajský trh a jeho šikovných obchodníkov. Pýtam cenu, ktorá zostáva dlho zahalená rúškom tajomstva. Keď predavači vycítia, že ide zrejme o poslednú vec, ktorú nám môžu predat', roztočí sa kolo vyjednávania.

Predavač významne prinesie papierik a napíše cenu v keňských šilingoch – približne 55 eur. Masku je krásna a určite hodná aj piatich. S Katkou sa smežeme a naznačujeme odchod. Katka ponúkne 10 eur. Nasleduje „špeciálna ponuka“ pre nie veľmi bohatých slovenských turistov: 30 USD plus 100 KES. Vytáhnem peňaženku, z ktorej som si už predtým pre istotu peniaze vybral, a ukazujem, že viac dolárov aj tak nemám. Ponúkam 20 USD alebo odchod. Odpoveď znie: 30 USD. Ponúkam 25 USD – teda asi päťnásobok hodnoty tovaru. Sú viditeľne spokojní, no obchodnícka česť im nedovolí návrh prijať. Navrhujú 20 USD plus 100 KES, teda asi 27 USD. Dohodnuté.

Sledujem balenie masky do papiera a zisťujem, že počas vyjednávania sa maska záhadne zmenila za menej farebnú. Chlapci sú jednoducho profesionáli vo svojom odbore. Pozriem sa ešte raz na Masajov a premýšľam, čo bude nasledovať. Ich pohľad však prezrádza, že naši bratia sú už mysl'ou inde. Záujem o nás klesá rovnako rýchlo, ako sa objavil. Nažraté levy sa stiahli do tieňa stromov masajskej tržnice a sledujú, či sa neobjaví ďalšia svietiacia biela pokožka novej obete.

Francúzska harmonika

Ked' sa povie Thajsko, každý si hneď predstaví more s krásnymi malými ostrovmi, akoby vystrihnutými z bondovky *Muž so zlatou zbraňou*. Medzi ostrovmi sa preháňajú typické loďky Reua Hang Yao, ktoré skôr poznáte pod anglickým názvom *long-tail boat*. Ani my sme si nechceli nechať ujsť tradičný výlet po thajských ostrovčekoch.

Na plavbu po ostrovoch zálivu sme sa vydali spolu s mladým francúzskym párom, ktorý zhodou okolností býval v chatke vedľa nás. (Mali sme spoločnú nielen cestu po ostrovoch, ale aj stenu medzi izbami.) Zážitkom bola už samotná cesta loďou, typická nielen pre Thajsko, ale aj pre viaceré krajiny juhovýchodnej Ázie. Tieto lode vznikli z tradičných veslíc začiatkom 20. storočia pripevnením motora s predĺženým hriadeľom, čím vznikla akási dlhá vrtuľa – *long tail*, teda dlhý chvost – ktorá umožňuje jednoduché a presné manévrovanie. Dnes slúžia ako rybárske lode, vodné taxíky, ale aj na prepravu turistov ako na riekach tak aj po mori.

„Povinná“ fotka v thajskom zálive

Dlhá vrtuľa nás odpichla od móla. Lodník typicky útlej thajskej postavy vo futbalovom drese Manchester United šikovne manévroval a o pár minút sme prirazili k prvému z mnohých ostrovov východnej časti zálivu Phang Nga. Na rozdiel od severozápadnej časti zálivu, kde sa nachádza tzv. **Bondov ostrov**, tu more nebolo prehustené loďami plnými turistov, ktorí si pri ikonickom skalnom útware urobia rýchlu selfie a hneď miznú k ďalšej atrakcii. Misia splnená, fotka láka k lajkom na Instagrame.

Pomaly sme sa priblížili k ostrovu **Ko Han Tu**, ktorý vytváral príjemný tieň. Rozorvané skaly padali smerom k teplému thajskému moru ako ryžové slíže práve vyložené zo silného thajského kuracieho vývaru. Pár fotografií a ide sa ďalej. Tentoraz je cieľom našej dokonale naplánovanej trasy ostrov **Ko Pakbia** s krásnou plážou vhodnou na šnorchlovanie.

Katka si berie GoPro a vydáva sa filmovať síce skromný, no pre nás suchozemcov stále fascinujúci život pod morskou hladinou. O to väčšie bolo jej sklamanie, keď som ju upozornil, že celú dobu má kameru otočenú opačne – smerom k sebe. Vznikli tak originálne zábery Katkinho poprsia, ktoré jej na Instagrame zabezpečili pár desiatok lajkov.

Míname ďalšie ostrovy a prichádzame k mólu, ktoré je už značne preplnené loďami. Turisti sa v húfoch tlačia k hlavnej atrakcii – 360-stupňovej vyhlíadke postavenej na najvyššom bode ostrova **Ko Hong**. Niektoré slečny stíhajú ešte rýchlu fotku na móle s thajskými loďami v pozadí. Stačí jeden krok navyše, jemne vytlačiť krivky bokov, oprieť sa o stĺpik a... šup do mora. Slečna sa najskôr prestrašene, ale o chvíľu so smiechom ocitla v mori. Táto fotka bude určite jednou z najlepších z celej dovolenky.

Na vyhlíadku vedú strmé kovové schody šplhajúce sa po skalách porastených bujnou vegetáciou ako štíhly had thajskou džungľou. Schodov je vraj viac než štyristo, no kto by to počítal, keď sa v horúcom slnku zdá každý ďalší schod o pár milimetrov vyšší než ten predchádzajúci. Zelené listy rednú a medzi nimi sa čoraz výraznejšie presadzuje modrá farba. Ešte pár schodov a pred nami sa otvorí výhľad, pri ktorom na chvíľu zabudneme dýchať. Pestrofarebné loďky v diaľke zanechávajú na hladine dokonale čisté, biele kaligrafické ťahy. Ich podpis sa však zakrátko rozplynie a stratí v trblietajúcej sa hodvábnnej hladine thajského zálivu.

Z vyhlíadky sa naskytá nádherný pohľad na celý záliv s križujúcimi sa člnmi a nad nami poletuje párík orlov. Na druhej strane ostrova sa nachádza úzky priechod do malého, malebného zálivu, ktorý opäť vyzýva mladé turistky na

ďalšiu „svojku“. Fotím Katku, no tajne sa snažím zvečniť aj okolitú „atmosféru“ – susedné loďky s poloprofesionálnymi fotomodelkami.

Pokračujeme k ostrovu **Ko Lao Lading**, kde sa v zálive pohybujú pestrofarebné rybičky, nebojácne sa premávajúce pomedzi šnorchlujúcimi turistami. Plní zážitkov a s SD kartami nabitými romantickými zábermi sa spolu s našimi francúzskymi spolucestovateľmi vraciame na naše ubytovanie.

Chatky s výhľadom na záliv poskytujú príjemný chládok a ich exteriér aj interiéry sú dokonalou, nenásilnou symbiózou tradičnej thajskej architektúry s moderným vybavením, na ktoré sme my Európania zvyknutí. Oproti veľkej manželskej posteli visí romantické zrkadlo s ručne vyrezávaným dreveným rámom a nad ním sedí malý gekon, ktorý v noci jemnými, ale prekvapivo zreteľnými zvukmi komunikuje so svojimi druhmi. Chvíľu nám trvalo, kým sme pochopili, že tie zvuky vydáva on. Neprekážal nám však, brali sme ho ako milého domáceho obyvateľa, ktorý našu izbu zbavuje dotieravého hmyzu.

Naľavo je veľké francúzske okno s dverami na terasu, pred ktorou sa rozprestiera trávnik s výhľadom na more - ideálne miesto na rannú jógu. Od mora pofukuje jemný vánok, ktorý sa pohráva s hodvábnou záclonou oddeľujúcou izbu od otvorenej terasy. Priesvitná biela tkanina pripomína nevestin závoj a za ňou sa odohráva svadobný tanec motýľov. Ich krídla sa mihajú vo vzduchu ako červené stužky thajských lampiónov nad hlavami hostí reštaurácií pod holým nebom.

Zrazu sa z vedľajšej izby ozve jemný, no silnejúci zvuk. Mäkký, úprimný tón pripomína ťahavú melódiu francúzskej harmoniky. Hebká hudba rozvibruje každý atóm vzduchu v izbe. Horúci vzduch nesie tóny ďalej do zálivu. Ako sa zvuk objavil, tak aj náhle stíchol, no v tichu ešte dlho cítiť doznievanie oscilujúcich atómov lásky. Až šum sprchy zmýva z izby jej posledné tóny. Motýle sa rozletia – každý vlastným smerom.

V ten večer prišli susedia na večeru neskoro. Pri ich stole vládlo ticho. Na dialóg tentoraz nebolo treba ani hláska – podobne ako keď človek nad niečím v duchu potichu premýšľa. Nie je sa s kým rozprávať. Jedno telo, jedna duša. K stolu prišla čašníčka so širokým úsmevom a rukami zopnutými v ďakovnom geste. „Khop khun kha.“ Ďakujem, Thajsko, krajina lásky všetkých podôb.

Romantický večer na ostrove Ko Yao Noi

Autor: Jakub Absolon
Redaktor: Katarína Absolonová
Ilustrácie: Jakub Absolon
Grafické spracovanie: Michal Vangel
Vydavateľ: ASAP-translation.com, s.r.o.
E-mail: asap@prelozime.sk
Tel. +421-908-790-586
<https://asap-multilingual.com>
Miesto, rok: Nitra, 2026
Tlačiareň: Garmond Nitra
ISBN: 978-80-89970-09-4
Počet strán: 104
Typ väzby: paperback